

14-07- ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

† Μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν
Νικοδήμου τοῦ Ἀγιορείτου, τοῦ σοφωτάτου τῆς
Ἐκκλησίας διδασκάλου.

ΙΕΡΕΥΣ: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε,
νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἀμήν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ
Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν
ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὥσεί δέρριν, ὁ
στεγάζων ἐν ὕδασιν τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ὅ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ
περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἀβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὁρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουνσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουνσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὁριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὁρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ὅς ἐφύτευσας.

Εκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ορη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Εποίησε σελήνην εἰς καιρούς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Εθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Κύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπᾶσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ανέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Εξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἐρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Εκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ανοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Αντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Εξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ο ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Εκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν·

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

Ἦ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: **Ε**ν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: **Κ**ύριε, ἐλέησον. [καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε αἵτησις]

Υπὲρ τῆς ἁνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Υπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Υπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Υπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Υπὲρ τοῦ πατρός καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Υπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Υπὲρ τῆς πόλεως (Μονῆς, Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Υπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ

Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Αντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

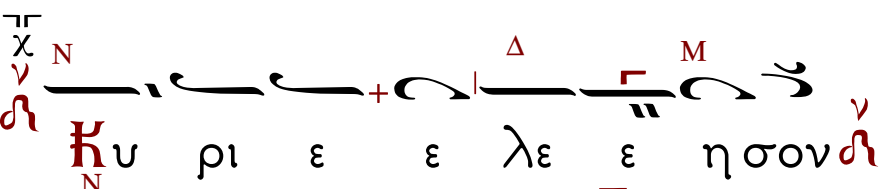
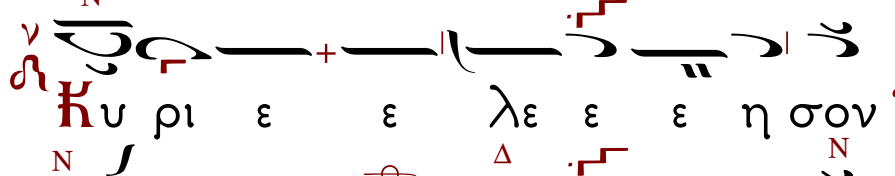
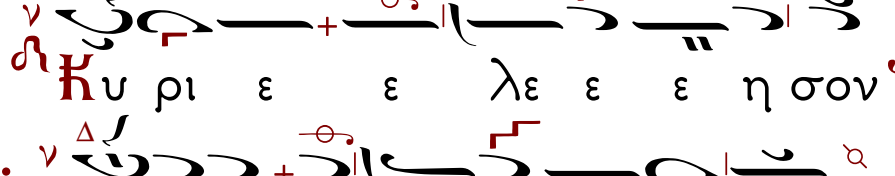
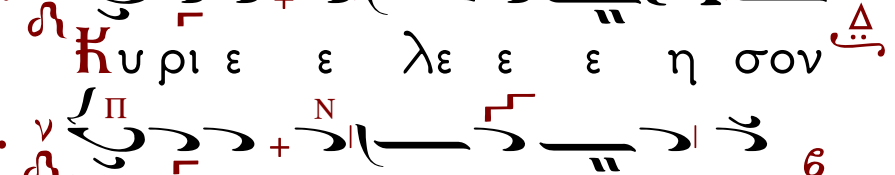
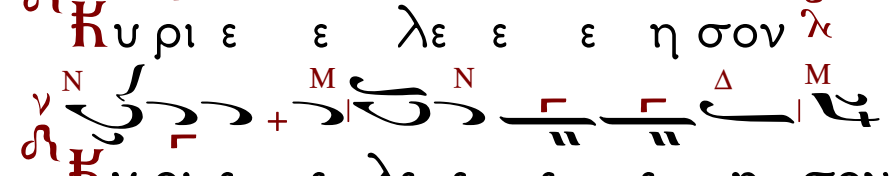
ΧΟΡΟΣ: **Κ**οὶ, Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ: **Ο**τι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

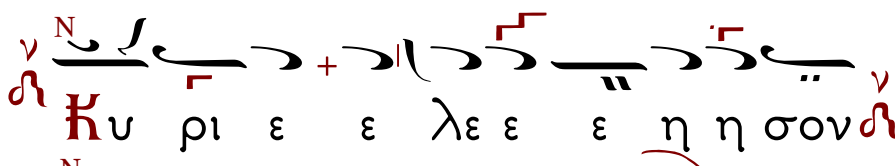
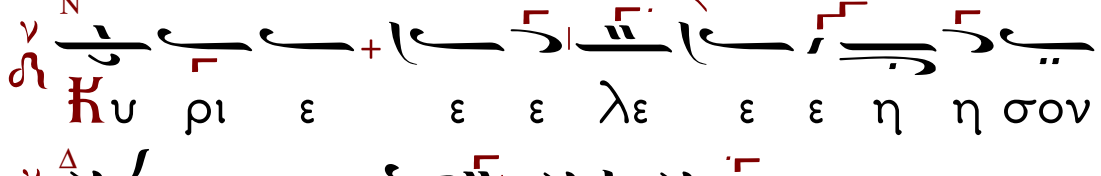
ΧΟΡΟΣ: **Α**μήν.

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ.

Ἦχος λ' ἁ Νη

1.
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον
2.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
3.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
4.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
5.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
6.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε ε η σον

ΕΤΕΡΑ.

1.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η η σον
2.
 Κυ ρι ε ε ε λε ε ε η η σον
3.
 Κυ ρι ε ε λε η η σον

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΗΧΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΣ.

Ἦχος Ὡ Πα

Κυ ρι ε ε κε κρα α ζα προ ο ος σε ε
 ει σα α κου ου ου σο ο ον μου ει σα κου σο
 ον μου ου Κυ υ υ ρι ι ι ι ε Κυ ρι ε
 ε κε κρα α ζα προ ος σε ει σα α κου
 σο ο ον μου προ σχες τη φω νη η η τη ης
 δε η σε ωω ω ως μου εν τω κε κρα γε
 ναι αι με προ ο ος σε ει σα α κου σο ον
 μου ου Κυ υ ρι ι ε ε
 Κα τευ θυν θη η τω η προ ο ο σευ
 χη η η μου ως θυ μι α α α μα α

Π
 ε νω πι ο ο ον σου ^πε παρσι ι ις
 τω ων χει ει ει ρω ω ω ων μου ^Δθυ σι
^Bι α ε ε ε σπε ρι ι ι νη η ει σα α
 α α κου σο ον μου ου Κυ υ ρι ι ε ε ⁶λ
^χ⁶λ ^BΘου Κυ υ ρι ε φυ λα κην τω στο
 μα τι μου ^Δκαι θυ υ ραν πε ρι ο χης πε
 ρι τα χει λη μου ⁶λ
^B⁶λ Μη εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο
 γους πο νη ρι ας ^Δτου προ φα σι ζε σθαι
 προ φα σεις εν α μαρ τι αις ⁶λ
^B⁶λ ⁶λ Cυν αν θρω ποις ερ γα ζο με ε νοις την

α νο μι αν ^Δ και ου μη συνδυ α σω με

τα των εκλεκ των αυ των ⁶λ

^B
⁶λ Παι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε

λεγ ζει με ⁶λ ε ε λαι ον δε α μαρ τω λου ^Δ

μη λι πα να τω την κε φα λην μου ⁶λ

^B
⁶λ Ο τι ε τι και η προ σευ χη μου εν

ταις ευ δο κι αις αυ των ^Δ κα τε πο θη σαν ε

χο με να πε τρας οι κρι ται αυ των ⁶λ

^B
⁶λ Ἄ κου σον ται τα ρη μα τα μου ο τι

η δυν θη σαν ⁶λ ω σει πα χος γης ερ ρα γη

ε πι της γης ⁶λ δι ε σκορ πι σθη τα ο στα αυ

των πα ρα τον Α δη ⁶λ

^B
⁶λ **Ο** τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι ο

φθαλμοι μου ^Δλ ε πι σοι οι ηλπι σα ^Δλ μη αν

τα νε λεις την ψυ χην μου ⁶λ

^B
⁶λ **Φ**υ λα ζο ον με α πο πα γι δος ης

συ νε στη σαν το μοι ^Δλ και α πο σκαν δα λων

τωνερ γα ζο μένων την α νο μι αν ⁶λ

^M
⁶λ **Π**ε σουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι

α μα ρτω λοι ⁶λ κα τα μο νας ει μι ε γω ε

ως αν πα ρελ θω ⁶λ

^Δ
⁶λ **Φ**ω νη μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ζα ^Δ

^Δ φω νη μου προς Κυ ^Β υ ρι ον ε δε η
 θην ⁶λ
^Β ⁶λ Εκ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε
 η σιν μου ^Δ την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του
 απαγγε λω ⁶λ
^Β ^Π ^Β ⁶λ Εν τω εκ λειπει ει ν εξ ε μου το πνευ μα
 μου και συ εγνωσ τας τρι βους μου ⁶λ
^Β ⁶λ Εν ο δω ταυ τη ^Δ η ε πο ρευ ο
 μην ε κρυ ψαν πα γι δα μοι ⁶λ
^Β ⁶λ Κα τε νο ουν εις τα δε ζι α α
 και ε πε βλε πον ^Δ και ουκ η ην ο ε πι

γι νωσκων με ⁶λ

^B
⁶λ **Α** πω λε το φυ γη η απ ε μου και ουκ

ε εστιν ^Δ**Α** ο εκ ζη τωων την ψυχην μου

^B
⁶λ **Ε** κε κρα ζα προς σε Κυ υ ρι ε ει

^Δ**Α** πα ^Δ**Α** Συ ει η ελ πις μου με ρι ις μου η

εν γη ζων των ⁶λ

^B
⁶λ **Π**ρο σχες προς την δε η σιν μου ^Δ**Α**

ο ο τι ε ταπεινω θην σφοδρα ⁶λ

^B
⁶λ **Ρ**υσαι με εκ των κα τα δι ω κον των

^B
με ^Δ**Α** ο τι ε κραται ω θησαν υπερε με ⁶λ

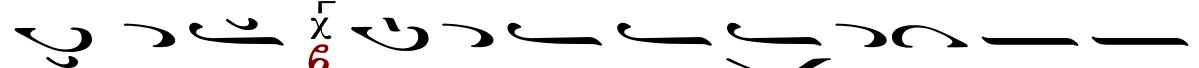
^B
⁶λ **Ε** ζα γα γε εκ φυ λα κης την ψυχην

μου ^Δ του ε ξο μο λο γη σα σθαι τω ο
 νο μα ⁶ τίσου ^λ
⁶ ^λ ^Ε με υ πο με νου σι δι και οι ^Δ ε ως
 ου αν τα πο δως μοι ⁶ ^λ
⁶ ^λ ^Ε κ βα θε ων ε κε κρα ζα σοι Κυ ρι
 ε ε Κυ ρι ε ^Δ ει σα κου σον της φω νης μου ⁶ ^λ
⁶ ^λ ^Ε νη θη τω τα ω τα σου προ σε χον
 τα ^Δ εις την φω νη ην της δε η σε ως μου ⁶ ^λ

Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἰστώμεν στίχους στ' καὶ
ψάλλομεν τὰ παρόντα σπικηρὰ Προσόμοια.
Ἦχος δ'.

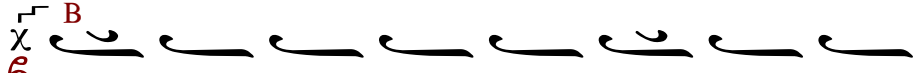
Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσι.

Στίχος. ^{χ^Μ}₆ ^Β
αν α νο μι ας πα ρα

τη ρη σης Κυ ρι ε Κυ ρι ε ⁶_λ τις υ πο

στη σε ται ⁶_λ ο τι πα ρα σοι ο ι λα

σμος εστιν ⁶_λ

Τὸ τῆς χάριτος σκῆνωμα, ὑποφήτην τὸν
ἔνθεον, τὸν Ἀγίῳ Πνεύματι ὑφηγούμενον, Θεοῦ
τὴν δόξαν τὴν ἄρρητον, καὶ βίου λαμπρότητος,
τὰς αὔλους δωρεάς· τὴν θεόπνευστον σάλπιγγα,
τὴν σαλπίζουσαν, ἐν τῷ κόσμῳ τῆς Χάριτος τὸν
λόγον, ἀνυμνήσωμεν ἀξίως, τὸν θεηγόρον
Νικόδημον.

Στίχος. ^{χ^Β}₆ ^Β
νε κεν του ο νο μα τος

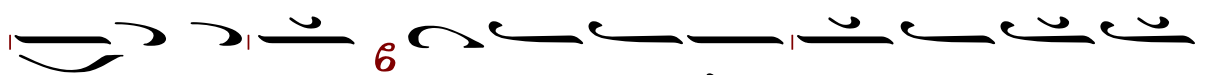
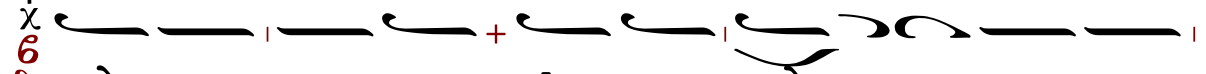
σου υ πε μει να σε Κυ ρι ε ⁶_λ υ πε

 μει νεν η ψυ χη μου εις τον λο γον σου ⁶λ

 ηλ πι σεν η ψυ χη ημου ε πι ι τον Κυ ρι

 ον ⁶λ

Λαμπруνηθεις θείῳ Πνεύματι, τὴν καρδίαν
 Νικόδημε, διδαγμάτων πέλαγος ἐκ χειλέων σου,
 τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐπήγασας, καὶ ταύτης τὰς
 αὐλακας, ταῖς ἀρδείαις δαψιλῶς, τῆς δοθείσης
 τῷ λόγῳ σου, Πάτερ χάριτος, ὡς φησὶν ὁ Δαβὶδ
 ἀεὶ μεθύσκεις, καὶ εὐφραίνεις τὰς χορείας, τῶν
 εὐσεβῶν τῇ σοφίᾳ σου.

Σπῆχος. ⁶λ ^M
⁶λ Ἀ πο φυ λα κης πρω ι ας

 με χρι νυ κτος ⁶λ α πο φυ λα κης πρω ι ας

⁶λ ελ πι σα τω Ισ ρα ηλ ε πι τον

 Κυ ρι ον ⁶λ

Ὡς φωστῆρα νεόφωτον, Ἐκκλησίας
 ὕμνουμέν σε, ταύτην καταυγάζοντα θείοις

λόγοις σου, ὡς εὐσεβείας διδάσκαλον, ὡς στόμα θεόσοφον, ἀρετῶν θεουργικῶν, ὡς ἐκφάντορα ἔνθεον, βίου κρείττονος, καὶ κιθάραν ἀσμάτων μελιρρύτων, ἐκτελοῦντές σου τὴν μνήμην, τὴν παναγίαν Νικόδημε.

Ἐπερα σπικηρὰ προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'.

Ὡ τοῦ παράδοξου θαύματος.

Σπῆχ.: ^Γχ ^Ν
^δ **Ο** τι πα ρα τω Κυ ρι ω το

 ε λε ος ⁶κ και πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις

⁶κ ^Γκ ⁶κ και αυ τος λυ τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ ⁶κ

 + ⁶κ
 εκ πα σω ων των α νο μι ων αυ του ⁶κ

Χάρις δαψιλῆς τοῦ Πνεύματος, τοῦ Παναγίου σοφέ, τῇ ψυχῇ σου σκηνώσασα, ταύτην προκαθάραντος, ἀρετῶν ἐπιδόσεσιν, ὄργανον θεῖόν σε ἀπειργάσατο, καὶ θεορρήμονα ἐνθεώτατον· ὦ τῶν πανσόφων σου, διδαχῶν Νικόδημε! δι' ὧν αἰεὶ, πάντες ρυθμιζόμεθα, πρὸς βίον κρείττονα.

Νικόδημε, θεωρίαις καὶ πράξεσι, ταμεῖον ὥφθης
πάσης φρονήσεως, καὶ πρυτανεῖον θείων
ἐλλάμψεων, νέμων διόρθωσιν, καταλλήλως
ἅπασι, τοῖς εὐλαβῶς, τῇ διδασκαλίᾳ σου, Πάτερ
ἐγκύπτουσι.

Δόξα. Ὡχος πλ.β.!

Ὡχος λ π Πα.

Δο ο ο ζα Πα α τρι ι ι ι και αι αι
 Υι ω και α γι ι ω Πνευ μα α α
 τι
 Εη η με ε ε ρον η μιν ε ξε ε λαμ
 ψεν ως α ηρ ε ε ω ω ω θι νος η
 του Ο σι ου δι ι δα α α σκα α λου μνη
 η η μη Νι κο δη η μου του ου ρα α νο
 φρο ο νο ος την Εκ κλη σι ι αν κα τα α
 α λαμ πρυ υ υ νου ου ου ου σα δευ τε ε ουν
 οι των λο γων αυ του ου ου ου ε ε ε ρα

σται ^Δ εν πνευ μα τι και α λη θει α ε ορ
 τα α σω ω ω μεν ^Δ προς αυ το ον βο ω
 ω ω ω ν τες ^π χαι ροις ο δι ε να ρε ε
 του ου ζω ης ^Δ του Α γι ου Πνευ μα τος
 κα τοι κη τη η ρι ι ι ον τον νου ουν
 ε ε ε ρ γ α σ α α α με ε ε ε ν ος ^π χαι αι
 αι ροις θη σ αυ ρο φυ λα κι ο ο ο ν ε
 ε ε μ π ν ο υ ο υ ν ^χ εν ω πο λ υ ποι κοι λ ο υ σο ο
 φι ας ^Δ θη σ αυ ροι οι οι α κε ε ε
 νω ω ω ω τοι ^Δ χαι αι αι αι αι ροις ο της
 Να ζ ου θει ει ει ει ος β λ α α σ τ ος ^Δ του Α γι

ω νυ μου ο ρους κο σμη η η τω ωρ ^Δ και
 πα σης Εκ κλη σι ας υ φη γη τη η ης θε
 ο σο ο ο φος ^π πρε εσβε ευ ε δε ο ο
 με ε ε θα Πα α α τερ ^Δ υ υ πε ερ τωων ψυ
 χω ω ων η η η ημων ^π

και αι νυ υ υ υν και α α ει και εις τους
 αι αι ω ω ω ω νας των αι αι ω ω νων
 α α α μην
 Τις μη μα κα ρι σει σε Πα να γι ι
 α α α Πα α αρ θε ε ε νε τις μη α
 νυ υ μνη σει ει ει σου τον α λο ο ο
 ο χε ευ τοον το ο ο ο ο κον ο γαρ
 α χρο νως εκ Πα τρος εκ λα αμ ψας Υι
 ο ος μο ο νο ο ο γε νης ο αυ τος εκ
 σου ου της α γνη η η ης προ ο ο η η
 η η λθεν α αφρα α στως σαρ κω ω ω θεις

φυ υσει Θε ο ο οος υ πα α αρχων
 και φυσει γε νο ο με ε ε ε νος α αν
 θρω ω ω προς δι ι ι ι ι η η η η μας
 ουκ εις δυ α α α δα προ ο σω ω ω πων
 τε μνο ο ο ο ο με ε ε ε νος αλλεν
 δυ α α δι φυ υ υ σε ε ε ων α συγ χυ
 τως γνω ω ω ρι ζο ο ο με ε ε ε νος
 αυ τον ι ι κε ε τε τε ευ ε σε ε
 μνη η η παμ μα κα α α α α ρι παμ
 μα κα α ρι ι στε ε ε λε η θη η η η
 η η η ναι τα ας ψυ χα α α ας η

η η η μ ω ω ω ω ω ν Δ

Εἴσοδος, Φῶς ἱλαρόν.

Ἦχος Δι

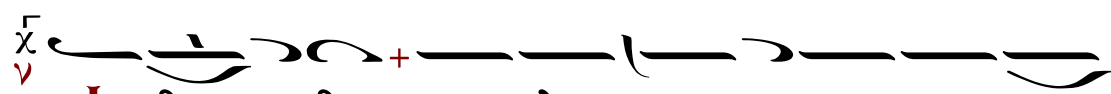
Φως ἱ λα ρον α γι ας δο ο ο ζης
 α θα α να α του Πα τρος ου ρα νι
 ι ι ου α γι ου μα κα ρος Ι η σου
 ου Χρι ι ι ι στε ελ θο ο ο ο
 ο ον τες ε πι ι την η λι ου δυ υ υ
 σιν ι δον τε ες φως ε σπε ρι νον
 μνου ου μεν Πα τε ε ρα Υι ο ον και α α
 γι ο ον Πνε ευ μα Θε ο ον Α ζι ο
 ο ον σε εν πα α σι και ροις υ μνει ει ει
 σθαι αι φωναις αι σι ι αις Υι ε ε Θε ε ε

ου ου ζω η η η η η η ην ο ο δι ι
 δου ους δι ο ο ο ο ο κο ο σμος
 σε ε ε δο ο ζα α α λει ει

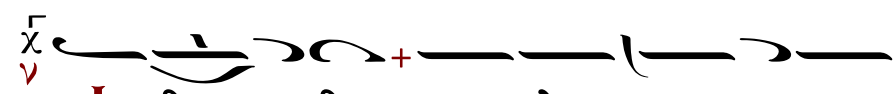
ΤΑ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΑ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΚΑΘΟΡΙΣΜΕΝΟΝ ΗΧΟΝ

Προκείμενον.
Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας.

Ὡχος λ̣α̣ Νη

 δου δη ευ λο γει ει τε τον Κυ
 ριον παντες οι δου ουλοι Κυ ρι ου (Δίς)

Στίχ. Οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν.

Τὸ τρίτον.
 δου δη ευ λο γει ει τε
 τον Κυ ρι ον παντες οι δου ουλοι Κυ ρι
 ου ου ου ου ου ου

Προκείμενον.
Τῇ Δευτέρᾳ ἑσπέρας.
Ἦχος δ'.

Ἦχος δ' Δι

Κυριος εισακουσεται μου
εν τω κεκραγεναι με προς αυτο
ον (Δίς)

Στίχ. Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεός τῆς δικαιοσύνης μου, ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με.

Τὸ τρίτον. Κυριος εισακουσεται μου
εν τω κεκραγεναι με προς αυτο ο
ον

Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας. Προκείμενον.

Ἦχος ♪ Πα

^χ_π ⁹ Το ε λε ος σου Κυ ρι ε κα τα δι ω
 ξει με ^Δ ^α πα σας τας η με ρας της ζω ης μου ^π₉
 (Δίς)

Στίχ: Κύριος ποιμαίνει με καὶ οὐδέν με
 ὑστερήσει· εἰς τόπον γλόρης ἐκεῖ με
 κατεσκήνωσεν.

Τὸ τρίτον: ^χ_π ⁹ Το ε λε ος σου Κυ ρι ε κα
 τα δι ω ξει με ^Δ ^α πα σας τας η με ρας της ζω
 η ης μου ^χ_π ¹ ² ⁴ ου ου ^π₉

Τῇ Τετάρτῃ ἐσπέρας.

Προκείμενον.

Ἦχος λ̣η̣ — — — — — Κε̣

Θε̣ ος̣ εν̣ τω̣ ο̣ νο̣ μα̣ τισου̣ σω̣ σον̣

με̣ και̣ εν̣ τη̣ δυ̣ να̣ μει̣ σου̣ κρι̣ νει̣ ει̣ ει̣ εις̣

(Δίς)
με̣

Στίχ. Ὁ Θεός εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου.

Τὸ τρίτον. Θε̣ ος̣ εν̣ τω̣ ο̣ νο̣ μα̣ τι̣

σου̣ σω̣ σον̣ με̣ και̣ εν̣ τη̣ δυ̣ να̣ μει̣ σου̣ κρι̣

νει̣ ει̣ εις̣ με̣ ε̣ ε̣

Соφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. γ' 1)

Δικαίων ψυχὰὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἡ ἔξοδος αὐτῶν καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Соφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. ε' 15)

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήφονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπά-σει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήφεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσῃ τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα, δικαιοσύνην· καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λή-φεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα· ὀξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὀργὴν εἰς ῥομφαίαν. Συνεκπολεμήσῃ αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονας· πορεύσονται εὖστοχοι βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσῃ κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης· ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαῖλαψ ἐκλικμήσῃ αὐτούς, καὶ ἐρημώσῃ πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει

θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν βασιλεῖς, καὶ
σύνετε· μάθετε δικασταὶ περάτων γῆς·
ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ
γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν· ὅτι ἐδόθη παρὰ
Κυρίου ἡ κράτησις ἡμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ
Ὑψίστου.

Εἵπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἵπωμεν.

Κύριε, ἐλέησον (ἅπαξ).

Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεός τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον (ἅπαξ).

Ελέησον ἡμᾶς ὁ Θεός κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ετι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (κώμῃ, πόλει) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ αἰοδίμων κτιόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιόντων, φαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε, ἐλέησον (ἅπαξ).

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἀμήν. **Κ**αταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός

σου ἔφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης. Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἀγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη της ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Κοὶ, Κύριε.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ειρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Κοὶ, Κύριε.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς καὶ καταβάς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἔπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ γὰρ τῷ φοβερῷ καὶ φιλανθρώπῳ κριτῇ, οἱ σοὶ δοῦλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλὰς, τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένας; οὐ τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὓς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν καὶ τὴν προσιοῦσαν νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργίας διαβολικῆς, καὶ διαλογισμῶν ματαίων καὶ ἐνθυμήσεων πονηρῶν.

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου
εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ
τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Εἰς τὴν Λιτὴν ψάλλομεν σπичηρὰ ἰδιόμελα τοῦ Ὁσίου.
ᾠχος α'.

Εὐφραίνου ἐν Κυρίῳ ὁ περιβλεπτος Ἄθως,
ὁ ἐκλεκτὸς τῆς Θεομήτορος, καὶ ἐξάκουστος
κλῆρος· ἰδοὺ γὰρ ὡς οὐρανομήκης στύλος
φωτός, ἐν σοὶ ἀναδέδεικται, ὁ θεοφόρος
Νικόδημος, ὁ ἐν σοφίᾳ θεόληπτος καὶ ἐν
ἀρεταῖς θεοειδής· πολιτεία γὰρ ἀμέμπτω, τῆς
ἄνωθεν ἐπιπνοίας τὰς ἐλλάμψεις ἐκληρώσατο·
καὶ πανταχοῦ τὰς ἀκτῖνας τῶν χαρίτων αὐτοῦ
ἐκπέμπων, πρὸς τὰ ἔργα τοῦ φωτὸς ἰθύνει, τοὺς
ἐν κατανύξει Θεῷ, βοῶντας· Κύριε, δόξα σοι.

ᾠχος 4 Πα

Μ Π
 π⁹ Εὐφραίνου ἐν Κυρίῳ ὁ περιβλε
 πτος Ἀαθως ὁ εκλεκτος της Θεο
 μηη τοορος και εεζαααα ακου
 στος κληηηρος ἰδου γαρ ως ουρα νο
 μηκης στυυυλος φωτος ἐν σοι ἀναδεδει

εικται ο θε ο φο ορος Νι κο δη ημος ^πο
 εν σο φι α θε ο ο λη η πτος ^η και εν
 α ρε ται αι αις θε ο ει ει ει δης ^ππο
 λι ι τει α γαρ α α με ε εμ πτω ^πτης α νω
 θεν ε πι πνοι ας τας ελ λα μ ψεις ε κλη η ρω ω
 ω σα α α το ^πκαι παν τα χου τας α
 κτι νας των χα ρι των αυ του ου ε εκ πε ε
 μπων ^η προς τα ε ερ γα α του ου ου φω το
 ος ι θυ υ υ νει ^πτους εν κα τα νυ ζει
 Θε ω βο ω ω ω ντας Κυ ρι ι ε
 δο ο ο ο ζα α α σοι οι οι ^π

ᾠχος β'.

Ἀσκητικῶς πολιτευσάμενος, τὸ χεῖρον τῷ κρείττονι ὑπέταξας, καὶ τῷ Θεῷ ἡνώθης Νικόδημε, τῇ ἀεννάῳ προσευχῇ· καὶ ἐκ τῆς μακαρίας ἐνώσεως, τὰ θεῖα ἀμέσως μεμύησαι καὶ κατὰ Παῦλον τὸν θεῖον, ῥήματα ἄρρήτα ἤκουσας καὶ γράμμασιν ἐξέθηκας, ἃ πείρα μεμάθηκας· ὅθεν ὡς φῶτα θεουργὰ τὰ σὰ λόγια, ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου μέχρι δυσμῶν ἐκλάμπουσι, πρὸς φωτισμὸν τῶν βοώντων· Κύριε, δόξα σοι.

ᾠχος γ'.

Φιλοσοφία ἐκλάμπων, θεολογίας ὥφθης ὄργανον, καὶ τῆς ἐν πνεύματι ζωῆς, μυστογράφος πανάριστος· ὡς γὰρ πράξας διδάσκεις· καὶ τὸν ἐν Πατράσι συντετμημένον λόγον, ὡς φησὶν Ἡσαΐας, πολλαχῶς ἀνέπτυξας, ἐν δυνάμει λόγου πρακτικοῦ καὶ θεοσδότου σοφίας κάλλει, πολύσοφε Νικόδημε· θεία γὰρ χάρις τοῖς χεῖλεσί σου ἐξεχύθη, καὶ τῶν ἀρρήτων γραμματέα σε ἔδειξεν, εἰς σωτηρίαν τῶν βοώντων· Κύριε, δόξα σοι.

ᾠχος δ'.

Ὡς κρίνα ἐαρινὰ τῇ αὐρᾷ τοῦ Πνεύματος, ὁσμὴν ζωῆς διαπνέουσιν, ὥς ἐξ Ἑδὲμ προερχομένην, αἱ σαὶ θεόπνευστοι βίβλοι, παμμακάριστε Νικόδημε· εὐωδία γὰρ Χριστοῦ ἐγένου, τῇ καθαρᾷ πολιτείᾳ σου, καὶ τῶν παθῶν τὸ δυσῶδες διώκεις, τοῖς ἄνθεσι τῶν λόγων σου· ὥς γὰρ φιάλαι ἁρωμάτων, γραφικῶς αἱ σιαγόναι σου, ἁρωματίζουν ἡμῖν πλουσίως τῶν ἀρετῶν τὴν γνῶσιν, καὶ τῶν θείων δογμάτων τὴν ἀκρίβειαν, πρὸς σωτηρίαν τῶν βοώντων· Κύριε, δόξα σοι.

Δόξα. ᾠχος δ'.

Τὸν ἐν Ὁσίοις σοφώτατον, καὶ ἐν διδασκάλοις Ὁσιον, Νικόδημον τὸν μέγαν, τῶν εὐσεβούντων τὰ πληρώματα, χρεωστικῶς μακαρίσωμεν· καθαγνισθεῖς γὰρ δι' ἀσκήσεως, τοῦ Παρακλήτου στόμα ἐγένετο· καὶ ἐν Ἐκκλησίᾳ δαβιτικῶς πολλῇ, τὴν ἐν μυστηρίῳ θείαν σοφίαν ἐλάλησε· δι' ἧς τῶν Ὁρθοδόξων τὰς ψυχὰς ἐπαίδευσε, τὰ ἄνω φρονεῖν καὶ ζητεῖν, αἵρετικῶν δὲ τὰς φάλαγγας κατεβρόντησεν· εἰς πᾶσαν γὰρ τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ, πρὸς δόξαν Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος

τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. *Θεοτοκίον.*

Ἐκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου φύλαττε, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἵνα σὲ δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Πλαγίου Τετάρτου.

Ἦχος λ̣α̣ Νη̣

^π ^ν ^Ν ^Π ^Β ^Π ^Ν
^λ ^κ ^λ ^κ ^λ ^κ ^λ ^κ
 Κυ ρι ε ε λε η σον

^Β ^Γ ^Β
^λ ^κ ^λ ^κ ^λ ^κ ^λ ^κ
 Κυ ρι ε ε λε η σον

^Κ ^Δ ^Γ ^Β ^Π ^Ν
^Δ ^λ ^κ ^λ ^κ ^λ ^κ ^λ ^κ
 Κυ ρι ε ε λε η σον

^λ ^κ ^λ ^κ ^λ ^κ ^λ ^κ
 Κυ ρι ε ε λε η σον

^Δ ^λ ^κ ^λ ^κ ^λ ^κ ^λ ^κ
 Κυ ρι ε ε λε η σον

^λ ^κ ^λ ^κ ^λ ^κ ^λ ^κ
 Πα ρα σχου Κυ ρι ε

^λ ^κ ^λ ^κ ^λ ^κ ^λ ^κ
 Πα ρα σχου Κυ ρι ε

^Δ ^λ ^κ ^λ ^κ ^λ ^κ ^λ ^κ
 Πα ρα σχου Κυ ρι ε

^Δ ^λ ^κ ^λ ^κ ^λ ^κ ^λ ^κ
 Πα ρα σχου Κυ ρι ε

^λ ^κ ^λ ^κ ^λ ^κ ^λ ^κ
 Πα ρα σχου Κυ ρι ε

Πα ρα σ χ ο υ Κυ ρ ι ε

Υ πε ρ α γι α Θε ο το κε σω σ ο ν η

μας

Coι ο ι ο ι ο ι ο ι ο ι ο ι ο ι Κυ υ

υ υ ρ ι ε

Α μην

Ύψος ἑναρμόνιος

Κυ ρ ι ε ε ε λε ε η σ ο ν

Κυ ρ ι ε ε λε η σ ο ν

Κυ υ ρ ι ε ε λε η η σ ο ν

Κυ ρ ι ε ε ε λε ε η η σ ο ν

^Π ^Κ ^Π·
^κ ^ῥ **Κυ** ρι ε ε λε ε ε η σον ^π
^Π ^Κ ^Μ
^π **Πα** ρα σχου Κυ ρι ε ^π
^Μ ^Π ^π
^π **Πα** ρα σχου Κυ ρι ε ^π
^Π ^Κ ^Δ ^Π ^κ ^ῥ
^π **Πα** ρα σχου Κυ ρι ε ^π
^Κ ^Δ ^Π ^Δ
^κ ^ῥ **Πα** ρα σχου Κυ υ ρι ε ^Δ
^Π ^Κ ⁶ ⁹
^Δ **Πα** ρα σχου Κυ υ ρι ε ⁶ ⁹
^Π ^Κ ^Μ ^π
⁶ ⁹ **Πα** ρα σχου Κυ ρι ε ^π

Εἰς τὴν Ἀρτοκλασίαν
Ἐπιλογές παρὰ διαφόρων Διδασκάλων

^Δ
^{6.} **Κ**υ ρι ε ε λε η σον ^Δ **Κ**υ ρι ε
 ε λε η σον ^Δ **Κ**υ ρι ε ε λε η σον ^{6.}
^Δ
^{6.} **Κ**υ ρι ε ε λε η σον ^Δ **Κ**υ ρι
 ε ε λε η σον ^Δ **Κ**υ ρι ε ε λε η σον ^{6.}
^Β
^{6.} **Κ**υ ρι ε ε λε η σον ^Δ **Κ**υ ρι
 ε ε λε η σον ^Δ **Κ**υ ρι ε ε λε η
 σον ^{6.}

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ ΑΓΙΟΡΕΪΤΙΚΟ ΗΧΟΣ ΠΛ. Α'

[illegible]

Π
ων^κ_η

^κ_η Πλουσι οι επτωχευσαν και επει
νασαν^κ_η οι δε εκζητουντες τον Κυριον
ουκ ελαττωωθησονται παντοος
αγαθου^κ_η

Το τέλος του τρίτου.
^κ_η παντοος αγα

^Δ_η σου σου σου σου σου^κ_η

Εἰς τὸν σπῆχον.

Σπικηρὰ Προσόμοια τοῦ τοῦ Διδασκάλου.

Ἦχος πλ. α'.

Χαίροις ἀσκητικῶν...

Χαίροις τῶν Μοναστῶν καλλονή, τῆς νήσου
Νάξου τὸ ἐξαίρετον βλάστημα, τοῦ Ἰθω ἡ
εὐκοσμία· ὁ διαυγῆς ὀφθαλμός, γλῶσσα
ἡδυτάτη καὶ θεόφθογγος· ἡ θείῳ ἐν Πνεύματι,
φθεγγομένη καὶ γράφουσα, διδασκαλίας,
οὐρανίου τὰ ῥήματα, καὶ νοήματα, τῶν Ἀγίων
δυσνόητα, ἅπασιν ἐρμηνεύουσα, καὶ νοῦν
διανοίγουσα, θεωριῶν ἀπορρήτων, εἰς πλάτος
γνώσεως κρείττονος, Νικόδημε Πάτερ,
ἐπιπνοίας θεοσδότου, ταμεῖον ἔμψυχον.

Σπῆχ. ^π
Το στο μα μου λα λη σει σο φι

αν ^χ και η με λε τη ^χ της καρ δι ι ας μου

συ νε σιν ^χ

Χαίροις τῶν Μοναστῶν καλλονή, τῆς νήσου
Νάξου τὸ ἐξαίρετον βλάστημα, τοῦ Ἰθω ἡ
εὐκοσμία· ὁ διαυγῆς ὀφθαλμός, γλῶσσα
ἡδυτάτη καὶ θεόφθογγος· ἡ θείῳ ἐν Πνεύματι,

Δόξα. Ὡχος πλ. δ'.

Ὡχος λ' ἂ Νη

Ν
 Χ^π Δο ο ο ο ζα Πα τρι ι ι ι και
 Μ Ν Π
 αι Υι υι ω ω ω και α γι ι ω ω Πνε
 Ν
 ε ε ε ευ μα α α Πνεευμα τι
 Ν
 Δι ι δα σκα λι ας το ον λο ο ο γον γε
 ωρ γη η η σας κα λως καρ πους ζω ης α
 α α θα α να α α του τη Εκ κλη σι α καρπο
 φο ρεις θε η η γο ο ρε Νι ι κο ο ο
 δη η η η με ως γαρ δε ε εν δρα α α ει
 θα λη εν δι ε ζο δοις τω ω ω ν υ δα
 α α των τη ης χα α α ρι ι ι ι τος τα

³
 σα θε ο τυ υ υ πω τα α τε ε ευ χη ⁶ δι α
 παν το ς προ σα α γου σι ιν η μιν ^Δ γνω σιν
 την σω ω ω τη ρι ι ο ον ⁶ ως γλυ κα
 σμον ου ρα α α νι ι ι ι ον ^γ δι ου
 των πα θων της πι κρι ι α α ς ρυ υ ο ο
 ο με ε ε ε νοι ^Δ κο μι ζο ο με ε ε θα
 πα α ρα α Χρι στου ει ει ρη η η νη ην ^Δ και
 με ε γα α ε ε ε ε ε λε ε ε ε ος ^γ

^Γ
^ν **Κ**αι νυ υν και α ει ει και εις τους
 αι ω νας των αι ω νων α μην ^ν **Α**
^Ν
^ν **Α** νυμ φευ τε Παρ θε νε η τον Θε ον α
 φρα στως συ λλα βου ου σα σα ρ κι ^Π ^ν **Α** μη τη ρ Θε
^Ν
 ου του ου Υ ψι ι ι στου σων οι κε των πα
 ρα κλη σεις δε χου πα να μω με η πα σι χο
 ρη γου σα κα θα ρι σμο ον των πται σμα των
^ν **Α** νυν τας η μων ι κε σι ι ας προσ δε χο
^Δ ^Ν ^Μ ^Γ
 με ε νη δυ σω ω πει σω θη ναι παν τας η μα α
 α ας ^ν **Α**

ΙΕΡΕΥΣ: **Ν**ῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ').

Δόξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ὁ ἱερεὺς:

“Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον.

ᾠχος α΄

Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Τὸν τοῦ Ἰθω φωστῆρα καὶ τῆς Νάξου τὸ βλάστημα, καὶ τῆς Ἐκκλησίας ἀπάσης, τὸν θεόπνουν διδάσκαλον· Νικόδημον τιμήσωμεν πιστοί, ὡς ἔμπλεων σοφίας θεϊκῆς· διδαχὰς γὰρ οὐρανίους καὶ δαψιλεῖς, βλυστάνει τοῖς κραυγάζουσι· δόξα τῷ σὲ δοξάσαντι Χριστῷ, δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι, δόξα τῷ χορηγοῦντι διὰ σοῦ, ἡμῖν τὰ πρόσφορα.

Ἔτερον.

ᾠχος γ΄

Τὴν ὡραιότητα.

Δόξα...

Σοφίας χάριτι, Πάτερ κοσμούμενος, σάλπιγξ θεόφθογγος, ὥφθης τοῦ Πνεύματος, καὶ ἀρετῶν ὑφηγητής, Νικόδημε θεηγόρε· πᾶσι γὰρ παρέθηκας, σωτηρίας διδάγματα, βίου καθαρότητος, διεκφαίνων τὴν ἔλλαμψιν, τῷ πλούτῳ τῶν ἐνθέων σου λόγων, δι' ὧν ὡς φῶς τῷ κόσμῳ ἔλαμψας.

Καὶ νῦν. *Θεοτοκίον.*

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν τὴν σωτηρίαν τοῦ
γένους ἡμῶν, ἀνυμνοῦμεν Θεοτόκε Παρθένε· ἐν
τῇ σαρκὶ γὰρ τῇ ἐκ σοῦ προσληφθείσῃ, ὁ Υἱός
σου καὶ Θεὸς ἡμῶν, τὸ διὰ Σταυροῦ
καταδεξάμενος πάθος, ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ἐκ
φθορᾶς ὡς φιλάνθρωπος.

ΙΕΡΕΥΣ: **Σ**οφία!

ΧΟΡΟΣ: **Ε**ὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: **Ὁ** ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Ἀναγνώστης: **Ἀ**μήν. **Σ**τερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ ἁγία αὐτοῦ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (**ἢ τῇ μονῇ, ἢ χώρᾳ, ἢ τῇ νήσῳ**) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

ΙΕΡΕΥΣ: **Υ**περαγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Ἀναγνώστης: **Τ**ὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

ΙΕΡΕΥΣ: **Δ**όξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ Ἀναγνώστης: **Δ**όξα... **Κ**αὶ νῦν..., **Κ**ύριε ἐλέησον (**γ'**), Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: **Ὁ** ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ μητρος, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ

Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων
Δυνάμεων ἁσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου,
ἐνδόξου, προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ
Ἰωάννου, τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμεων
Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων
Μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων
ἡμῶν, τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων
Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων,
ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ
φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

ΙΕΡΕΥΣ: Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων
ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

*Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου*

www.melodos.com

ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.